

Excerpted from
 THE
 FORM OF PRAYERS
 ACCORDING TO
 THE CUSTOM
 OF THE
 SPANISH AND PORTUGUESE JEWS.

WRITTEN WITH
 FAST DAY SERVICE.

EDITED
 BY
 ISAAC LEESER.

PHILADELPHIA:
 PUBLISHED BY GLEN & BROWN,
 111 N. 3RD ST.

EVENING SERVICE

FOR THE

NINTH DAY OF AB.

(PSALM CXXXVII.)—By the rivers of Babel, there we sat, yea, we also wept, when we remembered Zion. Upon the willows in the midst thereof we hung our harps; for there our captors asked of us the words of song, and they that mocked us—mirth—“Sing us one of Zion’s songs.” How can we sing the song of the LORD in the stranger’s land?—If I forget thee Jerusalem may my right hand wither! May my tongue cleave to the roof of my mouth, if I remember thee not; if I recall thee not, O Jerusalem! at the head of my joy.—Remember, O LORD! the day of Jerusalem’s fall unto the children of Edom, who said, “Rase! rase! to the foundation thereof.” O doomed daughter of Babel! happy is he who shall requite unto thee the evil thou hast dealt out to us; happy he who shall seize, and dash thy babes against the rock.

VOL. VI.—20

ליל תשעה באב

על גהרות ככל · שם ישבנו גם קנינו · בקברנו את
 ציון · על ערבים בתוכה · תלינו כנדרתינו · כי שם
 שאלונו שוקינו דברי שיר · ותוללנו שמחה · שירו לנו
 משיר ציון · איך נשיר את שיר · על אדמת נכר · אם
 אשכחך ירושלים · תשכח ימיני · תדבק לשוני לחכי · אם
 לא אזכרכי · אם לא אעלה את ירושלים · על ראש
 שמחתי · וכר · לבני אדום · את יום ירושלים · האקרים
 ערו ערו · עד היסוד בה · בת ככל השודקה · אשרי
 שישלם-לה · את גמולך שגמלת לנו · אשרי שיאחז
 ונפץ · את עלליה אל הסלע ·

Then say Kaddish Le'ayla.

"But he being merciful forgiveth iniquity, and destroyeth not; yea, he frequently turneth his anger away, and awakeneth not all his wrath. O LORD! save us; hear us, O King! when we call on thee.

Read.—Bless ye the LORD, who is ever blessed!

Cong.—Blessed be the LORD, who is blessed for ever, and evermore!

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who, with thy word, causeth the evening to advance, who with wisdom openest the gates of light and darkness; with undeviating standing changest times, and variest seasons; and disposest the stars in their stations, in the heavens, according to thy will. Thou createst day and night, causing the light to recede from before darkness, and darkness before light; who causest the day to pass away, and bringest on night, and makest a division between day and night; the LORD of Hosts! is thy name. Blessed art thou, O LORD! who causest the evening to advance.

With everlasting love hast thou loved the house of Israel thy people; a law, commandments, statutes, and judgments, hast thou taught us; we, therefore, O LORD, our God! when we lie down, and when we rise up, will talk of thy statutes; we will be glad, and rejoice in the instructive words of thy law, and in thy commandments, and statutes, for ever and ever; for they are our life, and the prolongation of our days; in them will we meditate day and night; and may thy love never depart from us. Blessed art thou, O LORD! who lovest thy people Israel.

Deut. vi. 4—10.

Hear, O Israel! the LORD our God, the LORD is one. (Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever.) And thou shalt love the LORD thy God with all thy heart, and

קריאת לעילא

והוא רחום וכפר עון • ולא ישחית • והרבה להשיב
אפו • ולא יעיר כליחמתו • הושיעה • הפלך יעגנו
ביום קראנו :

הש"ץ אומר ברכו את יי המברך :

וענים הקהל ברוך יי המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • אשר ברכנו
במעריב ערבים • בחקמה פותח שערים • בתבונה משנה
עתים • ומחליף את הזמנים • ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע כרצונו • בורא יוםם ולילה •
גולל אור מפני חשך • וחשך מפני אור • המעביר יום
ומביא לילה • ומבדיל בין יום ובין לילה • יי צבאות
שמו • ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהבת עולם • בית ישראל עמך אהבת • תורה
ומצות • חקים ומשפטים אותנו למדת • על כן יי
אלהינו • בשקבנו ובקומנו • נשיח בתקוה • ונשמת
ונגלוז • בדברי תלמוד תורתך • ומצותיך • וחקותיך •
לעולם ועד • כי הם חיינו • וארך ימינו • ובהם נהנה
יוםם ולילה • ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים • ברוך
אתה יי אוהב את עמו ישראל :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד • (ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד) ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך

with all thy soul, and with all thy might. And these words which I command thee this day, shall be in thy heart. And thou shalt teach them diligently unto thy children, and shall speak of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way; when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be as frontlets between thy eyes. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates.

Dcut. xi 18—22.

And it shall come to pass, that if ye will hearken diligently unto my commandments which I command you this day, to love the LORD your God, and to serve him with all your heart and with all your soul: then will I send rain for your land in its due season, the first rain and the latter rain, that thou mayest gather in thy corn, and thy wine, and thy oil. And I will give grass in thy field for thy cattle; and thou shalt eat and be satisfied, take heed of yourselves, lest your heart be deceived, and ye turn aside, and serve other gods, and worship them; for then the LORD's wrath will be kindled against you, and he will shut up the heavens that there be no rain, and the land will not yield her fruit; and ye shall perish quickly from off the goodly land which the LORD giveth you. Therefore shall ye lay up these my words in your heart and in your soul; and shall bind them for a sign upon your hand, and they shall be as frontlets between your eyes. And ye shall teach them to your children, speaking of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates. That your days may be multiplied, and the days of your children, in the land which the LORD swore unto your fathers to give them, as the days of heaven over the earth.

Numbers xv. 87, to end.

And the LORD spoke unto Moses, saying, Speak unto the children of Israel, and bid them to make themselves fringes on the

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לְבַבְךָ : וַשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָם
בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַחְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ :
וּקְשַׁרְתָּם לְאָזְנוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ :
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֵאמֹר אֵת יי אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-
לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מְטָר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתָּ דִגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמֵרוּ לָכֵם פֶּן
יִפְתָּרוּ לִבְבְּכֶם וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף יי בְּכֶם וְעָצַר אֵת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מְטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֵת יְבוּלָהּ וְאֲבַרְתֶּם
מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֵם : וּשְׁמַתֶם
אֵת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם
לְאָזְנוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִפְרֹתֶם
אֹתָם אֵת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַחְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ : לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ :

נֵיאָמַר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

borders of their garments, throughout their generations, and that they put upon the fringes of the borders a thread of blue. And it shall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the LORD, and do them; and that ye seek not after the inclinations of your heart, and the delight of your eyes, in pursuit of which ye have been led astray. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. I am the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God; I am the LORD your God.

Immutably true and firmly established, is all this with us, that he is the LORD our God, and there is none beside him; and we, Israel, are his people. He hath redeemed us from the power of kings, and is our King who hath delivered us from the grasp of the violent; the God who hath avenged us of our adversaries, and dealt out a recompense to the enemies of our souls. He hath appointed our soul to life, and hath not suffered our feet to slip. He hath caused us to tread on the high places of our enemies, and exalted our horn above those who hate us. He is the God, who avenged us of Pharaoh, by signs and miracles, wrought in the land of the children of Ham. In his wrath he slew all the first-born of Egypt, and brought out his people Israel from among them, unto perpetual freedom. He caused his children to pass between the divisions of the Red Sea, and sunk their enemies and pursuers in the depths. His children saw his might; they praised, and gave thanks to his name, and willingly submitted to his dominion. Moses, and the children of Israel, sang a song unto thee, with great joy; and they all said,¹ "Who is like unto thee, O LORD! among the mighty? Who is like unto thee, glorious in holiness, tremendous in praises, working miracles?" Upon

¹ Exod. xv. 11.

וַיִּסְמַרְתָּ אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וּנְתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִהְיוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֵתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל־מִצְוֹתַי : וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

אֱמֶת וְאִמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עֲלֵינוּ : כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹלָתוֹ : וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים : הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכַּף כָּל־עֲרִיצִים : הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ : הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ : הַשֶּׁם נַפְשָׁנוּ בְּחַיִּים : וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ : הַמְּדַרְיָקֵנוּ עַל בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ : וְיָרֵם קַרְנָנוּ עַל כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ : הָאֵל הַעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה : בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי חָם : הַמְּבַרָה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם : וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם : הַמְּעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף : וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע : רָאוּ בָנִים וְאֵת נִבְרָתוֹ : שִׁבְחוּ וַחֲדָדוּ לְשִׁמּוֹ : וּמְלָכוֹתָו בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם : מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה : בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם : מִי כִמְכָה בְּאֵלִים יְיָ : מִי כִמְכָה נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ : נוֹרָא תַהֲלֵת עֹשֶׂה כָּלָא : מְלָכוֹתָהּ

the sea, O LORD, our God! thy children beheld thy majesty; they all unanimously praised, and acknowledged thy kingly power, and said, "The LORD shall reign for ever and ever." And it is said, "For the LORD hath redeemed Jacob, and ransomed him from a hand too strong for him." Blessed art thou, O LORD! who hast redeemed Israel.

Cause us to lie down, O our Father! in peace; and raise us up, O our King! to a happy and peaceful life. O spread thy pavilion of peace over us, and direct us with good counsel from thy presence! and save us speedily for the sake of thy name. O shield us, and remove from us the stroke of the enemy; the pestilence, sword, affliction, evil, famine, sorrow, destruction, and plague. O crush, and remove the adversary from before and behind us, and shelter us under the shadow of thy wings. O guard us at our going out and coming in, in order that our life may be happy and peaceful, from henceforth, for ever. For thou, O God! art our Guardian, and Deliverer from all evil, and the terrors of night. Blessed art thou, O LORD! who guardest thy people Israel for ever. Amen.

Then say Kaddish Le'ayla.

AMIDAH.

"O Lord! open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise."

Blessed art thou, O LORD our God! and God of our fathers; God of Abraham, God of Isaac, and God of Jacob; the great, almighty and tremendous God! the most high God! who bestowest gracious favours, possessor of all things; who rememberest the piety of the patriarchs, and who wilt in love send a Redeemer to their children, for the sake of thy name.

O King, Supporter, Saviour, and Shield. Blessed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

¹ Exo. xv. 15.

² Jerm. xxxi. 11.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנֵיהֶם עַל הַיָּם יַחַד בָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ : יְיָ יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעַד : וְנֹאמַר : כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ בְרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

הַשְּׂבִיבֵנו אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם : וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִבְתַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִהַרְהָה לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהִנֵּן בְּעַרְנוּ וְהִסַּר מֵעֲלֵינוּ מִכַּת אוֹיֵב דְּבַר חֲרָב צָרָה רָעָה רָעַב וְיָגוֹן וּמִשְׁחִית וּמִנֶּפֶס : שְׂבוֹר וְהִסַּר שִׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ : וְשָׁמוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה מִכָּל־דְּבַר רָע וּמִפְּחַד לַיְלָה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן :

ואומר קדיש לעילא :

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן בְרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגֹן אַבְרָהָם :

Thou, O Lord! art mighty for ever; it is thou who revivest the dead, and art mighty to save; who causest the dew to descend; who sustainest the living with beneficence, and with great mercy quickenest the dead, supportest the fallen, and healest the sick; thou loosenest those who are in bonds, and wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust. Who is like unto thee, O Lord of mighty acts? or who can be compared unto thee, who art the King, who killest, and restorest to life; and causest salvation to spring forth?

Thou art also faithful to revive the dead. Blessed art thou, O LORD! who revivest the dead.

In the repetition of this Prayer, the Reader says the Kedusha, as follows:

Read.—We will sanctify thy name in thy world, as it is sanctified in the highest heaven; for thus it is written by the hand of thy prophet. “And one called unto another, and said,

Cong.—Holy, holy, holy, is the LORD of Hosts! the whole earth is full of his glory.”

R.—While those angels who are over against them, continue praising, and say,

C.—“Blessed is the glory of the LORD from the place of his residence.”

R.—And in thy holy word it is written, saying,

C.—“The LORD will reign for ever, even thy God, O Zion, unto all generations. Hallelujah.”

Thou art holy, and thy name is holy, and the saints praise thee daily. Selah. Blessed art thou, O LORD! the holy God.

Thou graciously endowest mankind with knowledge, and teachest prudence unto mortal man.

אֲתָה גְבוּר לְעוֹלָם ייִ • מְחַיֶּה מֵתִים אֲתָה • רַב
 לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטֵּל מִכֹּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים • סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים • וְרוֹפֵא חוֹלִים •
 וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים • וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם
 כְּמוֹד בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ • מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
 וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה ייִ • מְחַיֶּה
 הַמֵּתִים :

אֲתָה קָדוֹשׁ • וְשִׁמָּה קָדוֹשׁ • וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יּוֹם
 יְהַלְלוּךָ סֵלָה • בְּרוּךְ אַתָּה ייִ • הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :
 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת • וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה :

Be, therefore, graciously pleased to grant us knowledge, wisdom and understanding. Blessed art thou, O LORD! who graciously bestowest knowledge.

O our Father! we beseech thee, cause us to turn to the observance of thy law; and draw us near, O our King! unto thy service: and cause us to return to thy presence, by a perfect repentance. Blessed art thou, O LORD! who delightest in penitence.

Forgive us, we beseech thee, O our Father! for we have sinned: and pardon us, O our King! for we have transgressed; for thou, O God, art good, and ready to forgive. Blessed art thou, O most gracious LORD! who dost abundantly pardon.

O! look unto our afflictions, we beseech thee; and plead our cause; hasten also to redeem us with a perfect redemption; for thou, O God! art a mighty Redeemer. Blessed art thou, O LORD! the Redeemer of Israel.

וּחַנְּנוּ מֵאַתָּה דַּעַה • וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל • בְּרוּךְ אַתָּה יי •
חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ • וְקִרְבָנוּ מִלִּבְנוּ לְעִבְדוֹתֶיךָ •
וְהַחְזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי • הַרוּצֵה
בְּתַשׁוּבָה :

קָלַח לָנוּ אֲבִינוּ • כִּי חָטְאָנוּ • מְחוּל לָנוּ מִלִּבְנוּ • כִּי
פָשַׁעְנוּ • כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי • חַנּוּן
הַמְרַבֵּה לְסְלוּחַ :

רָאֵחַ גַּא בְּעֵינָיו • וְרִיבָה רִיבָנוּ • וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גַאֲלָה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ • כִּי אֵל גַּאֲלֵ חֲזֹק אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה
יי • גַּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל :

Heal us, we beseech thee, O LORD! and we shall be healed; save us, and we shall be saved; for thou art our praise; we beseech thee to restore our health, and grant a perfect cure unto all our diseases, pains, and wounds; for thou, O God! art a merciful and faithful Physician. Blessed art thou, O LORD! who healest the diseases of thy people Israel.

Bless us, O our Father, in all the works of our hands, and bless our year with the dews of thy favour, blessing, and beneficence; and may it close with life, plenty, and peace, like the good years which were for a blessing; for thou, O God! art good and beneficent, and blessest the years. Blessed art thou, O LORD, who blessest the years.

O sound thy great cornet as a signal for our freedom; lift up thy banner to collect our captives, and gather us speedily together from the four corners of the earth, unto our own land. Blessed art thou, O LORD! who gatherest together the outcasts of thy people Israel.

O restore our judges as aforetime, and our counsellors as at the beginning; and remove from us sorrow and sighing; and speedily, O LORD! reign thou alone over us, in mercy, righteousness, and justice. Blessed art thou, O LORD! the King, who lovest righteousness and justice.

Let slanderers have no hope, and all presumptuous apostates perish as in a moment; and may thy enemies, and those who hate thee, be suddenly cut off; and all those who act wickedly be suddenly broken, consumed, and rooted out; and humble thou them speedily in our days. Blessed art thou, O LORD! who destroyest the enemies, and humblest the proud.

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.
והעלה ארוכה ומרפא לכל-התחלואינו וכל-
מקאובינו וכל-מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן
אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל

ברכנו אבינו בכל-מעשה ידיו וברך שנתנו בטללי
רצון ברכה ונדרכה ותהי אחריתה חיים ושבע
ושלום בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומיטיב
אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך השנים:
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו
וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו
ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו ככראשונה ויועצנו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה אתה יי
לברך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה יי מלך
אוהב צדקה ומשפט:

למלשינים אל תהי תקוה וכל-המינים וכל-הזרים
ברגע יאבדו וכל-אויביה וכל-שונאיה מהרה יכרתו
וכל-עשה רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יי שבר אויבים
ומכניע זרים:

Upon the just, the pious, and the residue of thy people, the house of Israel, the remnant of their scribes, the proselytes of justice, and upon us, let thy mercy be moved, we beseech thee, O LORD, our God! and bestow a good reward unto all those who faithfully put their trust in thy name, and grant that our portion may be with them; and that we may never be put to shame, for in thee we trust; and on thy unbounded mercy we truly rely. Blessed art thou, O LORD! who art the Support and Confidence of the just.

O dwell in the midst of Jerusalem, thy city, as thou hast spoken, and speedily establish therein the throne of David. O build it speedily in our days, a structure of an everlasting frame. Blessed art thou, O LORD! who buildest Jerusalem.

O cause the offspring of thy servant David speedily to flourish, and let his horn be exalted in thy salvation; for we daily hope in thy salvation. Blessed art thou, O LORD! who causest to grow the horn of salvation.

Hear our voice, O LORD, our God! most merciful Father, have compassion and mercy upon us, and accept our prayers with mercy and favour; for thou art God, who hearkenest to prayers and supplications. Dismiss us not empty from thy presence, O our King! but be gracious unto us; hear, and answer our prayers, for thou hearest the prayers of every mouth.

Individuals say here, "Answer us," as follows:

[Answer us, O our Father, O answer us on this day of our fasting and affliction; for we are in great trouble. O regard not our wickedness, nor hide thyself from our request, O our King! Be near unto our cry; before we call unto thee, answer thou us;

עַל הַצַּדִּיקִים • וְעַל הַחֲסִידִים • וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל • וְעַל פְּלִיטַת בַּיִת סוֹפְרֵיהֶם • וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק
וְעַלֵּינוּ • יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ • אֱלֹהֵינוּ • וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־
הַקּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת • וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם • וְלַעֲוֹלָם
לֹא נָבוֹשׁ • כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ • וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
נִשְׁעַנְנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה • מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים :

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ • וְכִסֵּא דָוִד
מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְוֵן • וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמְהֵרָה
בְּיָמֵינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה • בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אֶת אֲצִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ • וְקַרְנוֹ תִרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ • כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֵנו כָּל־הַיּוֹם • בְּרוּךְ אַתָּה •
מַצְמִיחַ קַרְן יִשׁוּעָה :

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ • אֱלֹהֵינוּ אָב הַרַחֲמָן • חוּס וְרַחֵם עַלֵּינוּ •
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ • כִּי אֵל שִׁמְעֵ
תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה • וּמִלִּפְנֵי מַלְכֵנוּ רִיקָם אֵל
תִּשְׁיָבֵנוּ • חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתֵנוּ • כִּי אַתָּה שִׁמְעֵ
תְּפִלַּת כָּל־פֶּה :

היחיד אומר כאן עננו

וְעַנְנוּ אֲבִינוּ עַנְנוּ • בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה • כִּי בְצָרָה
גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ • אֵל תִּפְּן לְרַשְׁעֵנוּ • וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלְּכֵנוּ
מִבְּקִשְׁתֵּנוּ • הֲיִיה נָא קְרוֹב לְשׁוֹמְעֵנוּ • טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ
אַתָּה תַעֲנֵה • נְדַבֵּר וְאַתָּה רַתְּשָׁמְעֵ • כַּדְּבַר שְׁנֵאמַר •

while we are speaking, hear thou; as it is said, "And it shall be, that before they call, I will answer; they shall yet be speaking, and I will have heard." For thou, O LORD! art the Redeemer and Deliverer who answerest and compassionatest us in all times of trouble and distress.]

Blessed art thou, O LORD! who hearkenest to prayer.

O LORD, our God! let thy people Israel be acceptable to thee, and have regard unto their prayers. Restore the service to the oracle of thy house; so that the burnt-offerings of Israel, and their prayers, may be speedily accepted by thee with love and favour; and the worship of thy people Israel be ever pleasing unto thee.

And through thy abundant mercy, doign thou to regard us kindly, and be favourable unto us, and cause our eyes to behold thee at thy return to Zion with mercy. Blessed art thou, O LORD! who restorest thy divine presence unto Zion.

Now and say,

We gratefully acknowledge that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art our Rock; the Rock of our life, and the Shield of our salvation; to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praise, for our lives, which are delivered into thy hand, and for our souls, which are ever in thy keeping; and for thy miraculous providence, which we daily experience; and for thy wonders, and thy kindness,

MODIM DERABBANAN.

When the Reader says Modim, the Congregation say:

We gratefully acknowledge that thou art the Lord our God! and the God of our fathers; the God of all flesh; who formed us, and formed the world in the beginning. Blessings, and thanksgivings, be ascribed to thy great and holy name, for having preserved us alive, and supported us. Thus we beseech thee to grant us life, be gracious unto us, and assemble our captives

וְהִיא טָרַם יִקְרְאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה • עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשָׁמֵעַ: כִּי אַתָּה יְיָ פוֹדֶה וּמַצִּיל • וְעוֹנָה וּמְרַחֵם בְּכָל־עַתְּ צָרָה וְצוּקָה •:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ • שִׁמְעֵה תַפְלָה •:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה • וְהִשָּׁב הָעֵבֶרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ • וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם • מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן • וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד • עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • תַּחֲפוּץ בְּנֹנוּ וְתִרְצָנוּ • וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ • בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן •:

מודים דרבנן

כשאומר שליח צבור מודים ישחה כל אחד ראשו ואסור

מודים אנחנו לך • שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר • וְיִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית • בְּדָבוֹת וְהוֹדֵאֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁ • עַל שֶׁחַיִּיתָנוּ וְקִימָתָנוּ • כֵּן רַחֲמֵינוּ וְתַחֲנֵנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ

מודים אנחנו לך • שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ • וּמְגִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא • לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהַלְלֶךָ • עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ • וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לְךָ • וְעַל נַפְשֵׁנוּ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ • וְעַל גַּפְלֹאוֹתֶיךָ •

which are at all times exercised towards us, at morning, noon, and evening. Thou alone art good; for thy mercies never fail; thou alone art merciful, for thy kindness never ceaseth; for from everlasting have we put our trust in thee.

toward the courts of thy sanctuary, to observe thy statutes, to do thy will, and to serve thee with an upright heart. For this we shall gratefully thank thee. Blessed be God to whom appertain all thanksgivings.

And for all these mercies, may thy name, O our King! be continually praised, and highly exalted, for ever and ever; and all the living shall give thanks unto thee. Selah.

And may they ever in truth praise and adore thy great name, for it is good. O God of our salvation, and our help for ever; O beneficent God! Blessed art thou, O LORD! for goodness is thy name, and unto thee it is proper continually to give thanks.

O thou who makest peace bless us with abundant fortitude and peace; for thou art the Lord of peace. Blessed art thou, O LORD! who blessest thy people Israel with peace. Amen.

Then say :

“Blessed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore. From the rising of the sun, unto the going down thereof, the LORD's name is praised. O LORD, our Lord! how excellent is thy name in all the earth.”

Then say Kaddish Le'ayla.

וְטוֹבוֹתֶיךָ • שְׂבָכָל־עַת • לַחֲצֹרוֹת קִדְשֶׁךָ • לְשִׁמּוֹר
 עָרַב • וְבִקֵּר • וְצַהֲרַיִם • חֲקִיָּה וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ •
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ • וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שָׁלֵם • עַל
 הַמִּרְחָם כִּי לֹא תָמוּ • שְׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ • בְּרוּךְ
 חֲסִידֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִנְיֵנוּ לָךְ : אֵל הַהוֹדָאוֹת :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ • וְיִתְרוֹמָם • וְיִתְנַשֵּׂא • תָּמִיד שִׁמְךָ
 מִלְּכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד • וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה :

וַיְהִלְלוּ • וַיְבָרְכוּ • אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל • בְּאַמַּת לְעוֹלָם
 כִּי טוֹב • הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי • הַטּוֹב שִׁמְךָ • וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת :

עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם • בְּרַכְּנוּ בְּרַב־עֵז וְשְׁלוֹם • כִּי אַתָּה אֲדוֹן
 הַשְּׁלוֹם • בְּרוּךְ אַתָּה יי • הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּשְׁלוֹם • אָמֵן :

ואומר שליח עכור

יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ • מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזִרְחַי־שֶׁמֶשׁ
 עַד מְבֹאוֹ • מְהִלֵּל שֵׁם יי : יי אֲדַגְּנוּ • מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ
 בְּכָל־הָאָרֶץ :

ואומר קריש לעילא :

דושבים לארץ

of the cup of grace at the conclusion of the day of rest. For all coming generations, mourning is appointed on this night; yea! I will complain, weep, and sit grieved, and not smell the fragrant spices. Bitter wo is mine, bitter wo, because of my sins; and because my oppressors prevailed, when He, who createth the light of the fire, suffered them to burn the holy city. *Hab!* at the conclusion of Sabbath the joy of my heart ceased, when He who divideth between the holy and profane made my suffering numerous as the sand of the sea. *Lo!* there is none to comfort us; inexorable turned away He who was once merciful, and since that Ninth of Ab, "We were orphans without a father." Since the time that my forefathers cried aloud, sinning in their trespass, on this night, there were decreed unto me weeping, mourning and lamentation. These fathers have sinned and are no more; but how shall I bear their iniquity? shall then, O thou, who dwellest in heaven, children die for parents' guilt? Rise in thy mercy, O our God! and have mercy on us; change our mourning into joy, and with all our heart will we sing because of our salvation. Comfort the mourners for Zion who hope for salvation and redemption, at the time when thou wilt restore the captivity of the children of Israel, and when to Zion the redeemer will come. *When thou, &c.*]

For what shall I weep, for what smite my hands, and in bitterness of wo, amidst the yearning of my bowels, vent my complaint? Shall it be for the sanctuary, the ark, or cherubim, where ravens now and bitterns make their nest? Or for the desk which was prepared for the Levite to sing there those masterly praises unto God and the sacred hymns? Yea, I will grieve for the loss of the Urim and Thummim, in place of which came the diviner and observer of times. And for the slaughter of the wise in the house of God, where the priests of the watch were established. O! how darkened is the light of the decisions of the law, and who seeketh to understand the Talmud, forsaken like a woman in her uncleanness! Who is there that bringeth to light the mysteries of the law; and who is worthy to shield our generation by his piety? Slain have fallen babes and sucklings;

למי אֶבְכֶּה • וכף אֶכֶּה • ובככי אֶמְרֵר • וְחֲמוֹן טַעִי •
 אֲשַׁנֵּן : הַלְמַקְדָּשׁ • וְאֶרֶז אוֹ כְרוּבִים • אֲשֶׁר עֹרְבִים •
 וְקַפּוֹד שָׁם • יִקְנֵן : וְעַל הַיּוֹבֵן • אֲשֶׁר הַיּוֹבֵן • לְלוֹי • לְנֶצַח •
 בְּשִׁיר לְאֵל • וְרִנָּן : אֱהִי מִשְׁמַיִם • עַל־אֲוִרִים • וְתַמִּים •
 וְבֵא קוֹסֶם • קַסְמִים גַּם • מְעוֹנָן : וְעַל הָרֵג • חֲקָמִים בֵּית •
 אֱלֹהִים • אֲשֶׁר שָׁם בְּהַגִּי מִשְׁמֵר • יְבוֹנָן : וְאִיכָּה חֲדָשְׁכָּה •
 אֹר הַיְהִלְכָּה • וְהַתְּלַמּוֹד • כְּנַלְמוֹד מִי • יְבוֹנָן : וְסוֹד •
 תּוֹרַת־הַיֵּשׁ מוֹצֵיא • לְאוֹרָה • וְמִי הוּא זֶה • עַל־הַדּוֹר •

none raiseth us up, no one feelth compassion, no one showeth kindness. For this will I moan every day and every night, in the greatness of my sorrow, like a mourner and one whose relative hath just been carried off by death. Bitterly will I weep; will dwell with the solitary desert bird, and with my tears cherish the dust of Zion. No more will I listen to the voice of the tuneful minstrel, and in my sorrow will read the prophets' lament, "Oh how doth she sit solitary!"

BOOK OF LAMENTATIONS OF JEREMIAH.

I.

Oh how doth she sit solitary—the city that was full of people is become like a widow! she that was so great among the nations, the princess among the provinces, is become tributary! She weepeth sorely in the night, and her tears are on her cheeks; she hath none to comfort her among all her lovers: all her friends have dealt treacherously toward her, they are become her enemies. Exiled is Judah because of affliction, and because of the greatness of servitude; she dwelleth indeed among the nations, she findeth no rest: all her pursuers have overtaken her between the narrow passes. The ways to Zion are in mourning, because none come to the solemn feasts; all her gates are desolate; her priests sigh; her virgins moan, and she suffereth herself from bitter grief. Her adversaries are become chiefs, her enemies prosper; for the LORD hath caused her to grieve because of the multitude of her transgressions: her babes are gone into captivity before the adversary. And there is gone forth from the daughter of Zion all her splendour: her princes are become like harts that have found no pasture, and they flee without strength before the pursuer. Jerusalem remembereth in the days of her affliction and of her miseries all her magnificent things which have been in the days of old; when her people fell into the hand of the adversary, with none to help her; the adversaries looked at her, they laughed at the cessation (of her glory). A grievous sin did Jerusalem commit; therefore is she become a wanderer: all that

יגונן: חללים גפלו עוללים • ויונקים • ואין מקים • ואין
חומל • וחונן: לזאת כל־יום • וכל־ליל • איליל • ברב
חבל • כמו אבל • ואונן: ומר אספור • ואח אקרא
לקפור • ומדמעי • עפר ציון • אחונן: ואחדל מ־שמוע
קול מרגן • ואיכה י־שבה בדר • אקונן:

וקורין איכה

איכה • וישבה בדר העיר רבתי עם היתה כאלמנה
רבתי בנוים שרתי במדינות היתה למס: בכו תבכה
בלילה ודמעתה על לחיה אידלה מנחם מכל־אהביה
כל־רעה בנרו בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה
מעני ומרב עבדה היא ישבה בנוים לא מצאה מנוח
כל־רדפה השיגה בין המצרים: דרכי ציון אבלות
מבלי באי מועד כל־שעריה שוממין כהניה גאנתים
בתולתיה נוגות והיא מרלה: היו צריה לראש איביה
שלו קי־הוח חונח על־רב־פשעיה עולליה חלכו שבי
לפני צר: ויצא מן־בת־ציון כל־הדרה היו שריה
כאילים לא־מצאו מרעה וילכו בלא־כח לפני רודף:
זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר
היו מימי קדם בנפל עמה ביד־צר ואין עוזר לה ראיה
צרים שחקו על־משכתה: חטא חטאה ירושלם על־כן
לניגרה היתה כל־מכבדיה הזילוה קי־ראו ערותה

honoured her hold her in contempt, because they have seen her nakedness; she also sigheth, and turneth (ashamed) backward. (With) her uncleanness on her skirts, she remembered not her latter end; therefore is she come down wonderfully, without one to comfort her. Behold, O LORD, my affliction; for the enemy hath become great (above me). His hand hath the enemy spread out over all her magnificent things; for she hath seen nations entering into her sanctuary, of whom thou didst command that they should not enter into thy congregation. All her people sigh, they are seeking bread; they have given their precious things for food to refresh their soul: see, O LORD, and look, how I have been brought low. "I adjure you, all that pass this way, behold, and see if there be any pain like unto my pain, which hath been inflicted on me, wherewith the LORD hath aggrieved me on the day of his fierce anger. From on high hath he sent a fire into my bones, and breaketh (them) one by one: hath he spread a net for my feet, he hath caused me to return backward; he hath made me desolate, sick all the day. Bound fast is the yoke of my transgressions by his hand: they are wreathed, and come up upon my neck; he hath made my strength to stumble; the LORD hath given me up into the hands of (those against whom) I am not able to rise up. The LORD hath trodden under foot all my mighty men in the midst of me; he hath called an assembly against me to crush my young men: a winepress hath the LORD trodden over the virgin, the daughter of Judah. For these things do I weep; my eye, my eye runneth down with water; because far from me is the comforter that should refresh my soul: my children are in misery, because the enemy hath prevailed." Zion spreadeth forth her hands, without one to comfort her; the LORD hath given a charge concerning Jacob to all his adversaries round about him: Jerusalem is become as an unclean woman among them. "Righteous is the LORD; for against his orders have I rebelled: oh do hear, all ye people, and see my pain! my virgins and my young men are gone into captivity. I called for my lovers, but they deceived me: my priests and my elders perished in the city; for they sought food for themselves to refresh their soul. See, O LORD! how I

גם-היא גאנחה ותשב אחר: טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את-עני כי הגדיל אויב: ידו פרש צר על כל-מחמדיה כי-ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא-יבאו בקהל לך: כל-עמה גאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: לוא אליכם כל-עברי דרך הביטו וראו אם-יש מכאוב במכאבי אשר עולל לי אשר הזנה יהוה ביום חרון אפו: מקרום שלח-אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחר נתנני שוממה כל-היום דנה: נשקר על פשעי בידו ושתרגו עלו על-צונארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא-אובל קום: סלה כל-אבירי ו אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורגי גת דרך אדני לכתולת בת-יהודה: על-אלה ו אני בוכה עיני ו עיני ירדה פנים כי-דתק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: פרשה ציון בגדיה אין מנחם לה צנה יהוה ליעקב סביביו צרוי חיתה ירושלים לנדה ביניהם: צדיק הוא יהוה כי פיהו מקריתי שמעו-גא כל-עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: קראתי למאהבי הקמה רמוני כהני וזקני בעיר נועו כי-בקשו אכל למו וישיבו אתי

am in distress; my bowels are heated; my heart is turned round within me; because I have grievously rebelled: abroad bereaveth the sword, at home like the pestilence. They hear how greatly I sigh (yet) there is none to comfort me; all my enemies have heard of my misfortune, they are glad that thou hast done it; oh that thou wouldst bring the day which thou hast proclaimed (against me), that they may become like me. Let all their wickedness come before thee, and do unto them as thou hast done unto me because of all my transgressions; for many are my sighs, and my heart is sick."

II.

Oh how hath the LORD covered in his anger the daughter of Zion with a cloud; he hath cast down from heaven unto the earth the ornament of Israel; and he hath not remembered his footstool on the day of his anger! The LORD hath destroyed and hath not pitied all the habitations of Jacob; he hath thrown down in his wrath the strong-holds of the daughter of Judah; he hath thrown them down to the ground: he hath defiled the kingdom and its princes. He hath hewn away in his fierce anger the whole horn of Israel; he hath drawn back his right hand from before the enemy; and he burnt against Jacob like a flaming fire, which devoureth round about. He bent his bow like an enemy; he held out his right hand as an adversary, and slew all that were pleasant to the eye: in the tent of the daughter of Zion did he pour out like fire his fury. The Lord became like an enemy; he destroyed Israel, he destroyed all her palaces; he ruined her strong-holds; and he increased in the midst of the daughter of Judah groaning and wailing. And he violently wasted, as if it were a garden, his tabernacle; he destroyed his place of assembly: (yea,) the LORD hath caused to be forgotten in Zion the solemn feast and the day of rest, and hath despised in the indignation of his anger both king and priest. The Lord hath cast off his altar, he hath made void his sanctuary, he hath surrendered into the hand of the enemy the walls of her palaces; they have made their voice to resound in the house of the LORD, as on a day of a solemn feast. The LORD had resolved to destroy the wall of the daughter of

נפֶשׁם : רָאָה יְהוָה כִּי־צָר־לִי מֵעַי חֲמַרְמָחַי גְּהַפֵּךְ לִבִּי
בְּקַרְבִּי כִי מָרוּ מְרִיתִי מִחוּץ שְׂבִל־הַחַרֵב בְּבַיִת כְּמֹת :
שָׁמְעוּ כִי גִאֲנָחָה אֲנִי אֵין מְנַחֵם לִי כָל־אֵיבֵי שָׁמְעוּ רַעְתִּי
שָׁשׂוּ כִי אַתָּה עֲשִׂיתָ הַבָּאָת יוֹס־קִרְאָתָּ וַיְהִיו כְּמִנִּי :
תִּבְאָ כָל־רַעְתֶּם לִפְנֵיהֶ וְעוֹלָל לָמוּ בְּאֲשֶׁר עוֹלָלָת לִי
עַל כָּל־פְּשָׁעַי כִּי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וּלְבִי דָבִי :

אֵיכָה יַעֲיֹב בְּאִפּוֹ ו אֲדַנִּי אֶת־בֵּת־צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם
אֶרֶץ הַפְּאָרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַרוֹם־רַגְלָיו בְּיוֹם אָפּוֹ :
בִּלְע אֲדָנִי לֹא חָמַל אֶת כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַם בְּעִבְרָתוֹ
מִבְּצָרֵי בֵת־יְהוּדָה הַנִּיעַ לְאֶרֶץ חָלָל מִמַּלְכָּה וְשָׁרִיָּה :
גָּדַע בְּחַר־יָאֵף כָּל בָּרִץ יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲוֹר יִמִּינוּ מִפְּנֵי
אוֹיְבֵי וַיִּבְעֵר בַּיַּעֲקֹב כְּאֵשׁ לְהִכָּה אֲכָלָה סָבִיב : דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ
כְּאוֹיֵב נָצַב יִמִּינוּ בְּצָר וַיְהַרְגַן כָּל מַחֲמַד־עֵינַן בְּאֵהֶל בֵּת־
צִיּוֹן שָׁפַךְ כְּאֵשׁ חֲמָתוֹ : הָיָה אֲדָנִי וְכְאוֹיֵב בִּלְע יִשְׂרָאֵל
בִּלְע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שִׁחַת מִבְּצָרָיו וַיִּרְבַּ בְּבֵת־יְהוּדָה
תִּמְאָנֶיהָ וַאֲנִיָּה : וַיַּחֲמֵס בְּנֵן שָׁכַח מִעֲדוֹ שִׁבַּח
יְהוָה וּבְצִיּוֹן מוֹעֵד וְשִׁבְתָּ וַיִּנְאֵץ בְּזַעַם־אָפּוֹ מֶלֶךְ וַכְהֵן :
זָנַח אֲדָנִי מִזְבְּחוֹ נָאֵר מִקִּדְשׁוֹ הַסִּגִּיר בְּיַד־אוֹיֵב חוֹמַת
אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל גִּתְנוּ בְּבֵית־יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד : חָשַׁב
יְהוָה וְלֹא־שָׁחִית חוֹמַת בֵּת־צִיּוֹן נָטָה קֶו לֹא־הִשְׁיִב
יָדוּ מִבִּלְע וַיִּגְאֲל־חַל וְחוֹמָה יַחֲדוּ אִמְלָלוּ : טָבְעוּ בְּאֶרֶץ

Zion; he stretched out the measuring-line, he withdrew not his hand from destroying: and he caused the rampart and the wall to mourn; together they languish. Sunk into the ground are her gates; he hath ruined and broken her bars; her king and her princes are among the nations without any law; her prophets also obtain no more any vision from the Lord. The elders of the daughter of Zion sit upon the ground, they keep silence; they have thrown dust upon their head; they have girt themselves with sackcloth; the virgins of Jerusalem have brought down low their head to the ground. My eyes do fail with tears, my bowels are heated, my liver is poured upon the earth, because of the breach of the daughter of my people; because babes and sucklings faint away in the streets of the town. To their mothers they say, Where is corn and wine? when they faint away like the deadly wounded in the streets of the city, when their soul was poured out on the bosom of their mother. What shall I take to witness for thee? what shall I compare unto thee, O daughter of Jerusalem? what shall I find equal to thee, that I may comfort thee, O virgin daughter of Zion? for great like the sea is thy breach; who can bring healing to thee. Thy prophets foresaw for thee vain and deceptive things; and they did not lay open thy iniquity, to cause thy backsliders to return; but they foresaw for thee prophecies of falsehood and seduction. All that pass by (this) way clap their hands on account of thee; they hiss and shake their head over the daughter of Jerusalem: (saying,) Is this the city that men called the perfection of beauty, The joy for all the earth? All thy enemies open wide their mouth against thee; they hiss and gnash their teeth; they say, We have swallowed her up: ah, truly this is the day that we hoped for; we have found we have seen it. The LORD hath done what he had resolved; he hath accomplished his word which he had ordained already in the days of old; he hath thrown down, and hath not pitied; and he hath caused to rejoice over thee thy enemy, he hath raised on high the horn of thy adversaries. Their heart crieth unto the Lord. O thou wall of the daughter of Zion, let tears run down like a stream day and night; allow thyself no rest; let not the apple of thy eye be still. Arise, complain aloud in the night, in the be-

שְׁעָרֶיהָ אֶבֶר וְשֹׁבַר בְּרִיחֶיהָ מִלְכָּה וְשָׂרֶיהָ בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה נִסְתַּבְּאִיהָ לֹא־מִצְאוּ חֲזוֹן מִיהוָה : יָשְׁבוּ לָאָרֶץ יָדְמוּ זִקְנֵי בֵת־צִיּוֹן הָעֵלוּ עִפְרָל עַל־רֹאשֵׁם חָנְרוּ שִׁקִּים הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלֵת יְרוּשָׁלַם : כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמְרוּ מֵעֵי נִשְׁפַּף לָאָרֶץ כְּבֹדִי עַל־שֹׁבַר בֵּת־עַמִּי בְּעֶטֶף עוֹלָל וְיוֹנֵק בְּרַחֲבוֹת קָרְיָה : לֹא־מָתָם יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגַן וְיֵינִן בְּהַתְעַטְפָם בְּחֻלָּל בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ גַּפְשָׁם אֶל־חֵיק אִמְתָם : מָה־אֶעֱוֹדֶךָ מָה אֲדַמָּה־לָּךְ הִבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשׁוּה־לָּךְ וְאֶנְחַמְךָ בְּתוֹלֵת בֵּת־צִיּוֹן כִּי־גִדּוֹל כִּגְם שִׁבְרֶךָ מִי יִרְפָּא־לָּךְ : גְּבִיאֶיךָ חֲזוּ לָךְ שְׂוֹא וְתַפֵּל וְלֹא־גִלוּ עַל־עוֹגֶךָ לְהַשִּׁיב שְׁבִיתֶךָ וַיַּחֲזוּ לָךְ מִשְׂאוֹת שְׂוֹא וּמְדוּחִים : סָפְקוּ עֲלֶיךָ כַּפַּיִם כָּל־עַבְרֵי דָרֶךְ שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשֵׁם עַל־בֵּת יְרוּשָׁלַם הַנֹּאֵת הָעִיר שִׁיֹּאמְרוּ כְּלִילַת יָפִי מִשּׁוֹשׁ לְכָל־הָאָרֶץ : פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כָּל־אֲיֹבֶיךָ שָׂרְקוּ וַיַּחֲרִקוּ־שָׁן אָמְרוּ בִלְעֵנּוּ אַךְ עַח הַיּוֹם שִׁקְוִינָהוּ מִצְּאֵנוּ דָּאִינוּ : עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע אֲמַרְתוּ אֲשֶׁר צִוָּה מִי־יִקְרָם הַרֵם וְלֹא חֲמַל וַיִּשְׂמַח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הַרִים קָרַח צָרֶיךָ : צַעַק לִבָּם אֶל־אֲדֹנָי חוֹמַת בֵּת־צִיּוֹן הוֹרִידִי כִנְחָל דַּמְעָה יוֹמָם וְלַיְלָח אֶל־תִּתְּנֵי פוֹנֵת לָךְ אֶל־תִּדְרָם בֵּת־עֵינֶיךָ : קוּמִי ו רְנִי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת שִׁפְכִי כַּפַּיִם לְבָךְ נִכַח פָּנַי אֲדֹנָי

* אעידך קרי * שבווך קרי * כלילה קרי

ginning of the watches; pour out like water thy heart before the face of the Lord: lift up toward him thy hands because of the life of thy babes, that faint away for hunger at the corner of all the streets. See O LORD, and behold! to whom hast thou ever done the like? Shall women, then, eat their own fruit, the babes they have tenderly nursed? or shall there be slain in the sanctuary of the Lord the priest and the prophet? There lie down on the ground in the streets the lad and the ancient; my virgins and my young men are fallen by the sword; thou hast slain on the day of thy anger; thou hast slaughtered without pity. Thou hast called as it were on a festive day, my evil neighbours from round about; and there was not on the day of the LORD's anger one that escaped or remained: those that I had tenderly nursed and reared up my enemy brought to their end.

III.

I am the man who hath seen affliction by the rod of his wrath. Me he hath driven out, and led into darkness but not into light: Surely against me doth he turn again and again his hand all the day. He hath caused my flesh and my skin to wear out; he hath broken my bones. He hath built around me, and encompassed me with poison and hardship. In dark places hath he set me to dwell like the dead of olden times. He hath placed a fence round about me, that I cannot get out: he hath made heavy my chain. Also when I cry aloud and make entreaty, he shutteth out my prayer. He hath fenced up my ways with hewn stone, my paths hath he made crooked. A bear lying in wait is he to me, a lion in secret places. On my ways hath he placed thorns and torn me in pieces: he hath made me desolate. He hath bent his bow, and placed me as a mark for the arrow. He hath caused to enter into my reins the children of his quiver. I am become a laughing-stock to all my people; their (jeering) song all the day. He hath sated me with bitter things, he hath made me drunken with wormwood. He hath also broken my teeth with gravel-stones, he hath covered me with ashes. And my soul hath given up all thoughts of peace: I forget happiness. And I said, Lost is my strength, my expectation also from the LORD. Remembering my affliction

שָׂאֵי אֱלֹהֵי כַפִּיךָ עַל-נַפְשִׁי עוֹלָלֶיךָ הַעֲטוּפִים בְּרַעַב
בְּרֹאשׁ כָּל-חֻצוֹת : רָאָה יְהוָה וְהִבִּיטָה לְמִי עוֹלָלֹת
כֹּה אִם-תֵּאכְלֶנָּה נָשִׁים פְּרִים עֲלֵלֵי טַפְחִים אִם-יִהְיֶה
בְּמִקְדָּשׁ אֲדָנִי כְהֵן וְנָבִיא : שָׁכְבוּ לְאֶרֶץ חוּצוֹת גֵּעַר
וְזָקֵן בְּתוֹלְתֵי וּבְחוּרֵי גִפְלוֹ בְּחָרֵב תִּרְגַּת בְּיוֹם אַפְּךָ
טָבַחְתָּ לֹא חֲמַלְתָּ : תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְנוּרֵי מַסְכִּיב
וְלֹא הָיָה בְיוֹם אִף-יְהוָה פְּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר-טַפַּחְתִּי
וּרְבִיתִי אִיבֵי כֻלָּם :

אֲנִי הַנֶּבֶל רָאָה עֵנִי בְשֶׁבֶט עֲבַרְתּוֹ : אוֹתִי נָהַג וַיִּלֶךְ
חֲשֶׁךְ וְלֹא-אֹר : אֵךְ בְּיָשׁוּב יִהְפֶּךְ יָדוֹ כָּל-הַיּוֹם : בִּלְהָ
בְשָׂרִי וְעוֹרִי שֶׁבַר עֲצֻמוֹתַי : בְּנֶגַע עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ
וְתִלְאָה : בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כַמַּתִּי עוֹלָם : נָדַר בְּעֵרִי
וְלֹא אֵצֶא הַכְּבִיד נִחַשְׁתִּי : גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתָּם
תִּפְלָתִי : נָדַר דְּרָבִי בְּנִזִּית נְתִיבוֹתַי עֲנָה : דָּב אֲרַב
הוּא לִי אֲרִיָּה בְּמִסְתָּרִים : דְּרָבִי סוּרָר וַיִּפְשַׁחֵנִי שִׁמְנֵי
שׁוּמָם : דְּרָבִי קָשְׁתוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַמַּטְרָא לַחֵץ : הִבִּיא
בְּכִלְיִי בְנֵי אֲשַׁפְתּוֹ : הֵייתִי שֹׁחַק לְכָל-עַמֵּי נְגִינָתָם כָּל-
הַיּוֹם : הַשְׂבִיעֵנִי בְּמַרוּרִים הַרוּגִי לַעֲנָה : וַיִּגְרַם בְּחֻצַּץ
שִׁנָּי הַכְּפִישְׁנִי בְּאֶפֶר : וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי
טוֹבָרָה : וְאָמַר אֶבֶד נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מִיְהוָה : זָכַר-עֲנִי
וּמְרוּרֵי לַעֲנָה וְרֹאשׁ : זָכַר תִּזְכּוֹר וְתִשְׁחַח עָלַי נַפְשִׁי :

and (the cause of) my complaint, is wormwood and poison. Remembering (this) continually my soul is bowed down deeply within me. (Yct) this answer will I give to my heart; therefore will I wait (in confidence). It is through the LORD's kindness that we are not consumed, because his mercies have no end; they are new every morning; great is thy faithfulness. The LORD is my portion, saith my soul; therefore will I wait for him. The LORD is good unto those that hope in him, to the soul that seeketh him. It is good that one should wait and this in silence for the salvation of the LORD. It is good for a man that he bear the yoke in his youth; that he sit in solitude and be silent; because He hath laid it upon him; that he put his mouth in the dust; perhaps there still is hope; that he offer his cheek to him that smiteth him; that he be satisfied with reproach. For the LORD will not cast off for ever; but though he have caused grief, yet will he have mercy according to the abundance of his kindnesses. For he doth not afflict of his own will, and aggrieve the children of men. To crush under his feet all the prisoners of the earth. To pervert the justice (due to man) before the face of the Most High. To subvert a man in his contest—should the LORD not see this? Who is he that saith aught, and it cometh to pass when the Lord hath not ordained it? Do not out of the mouth of the Most High come both the evil things and the good? Wherefore should a living man complain? let every man complain because of his sin. Let us search through and investigate our ways, and let us return to the LORD. Let us lift up our heart with our hands unto God in the heavens. We have indeed transgressed and rebelled: thou hast truly not pardoned. Thou hast covered (us) with thy anger, and made pursuit after us: thou hast slain, thou hast not pitied. Thou hast covered thyself with a cloud, that no prayer should pass through. As something loathsome and rejected hast thou rendered us in the midst of the nations. Wide have all our enemies opened against us their mouth. Terror and a snare are come upon us, (with) desolation and breaches. With streams of water runneth my eye down, because of the breach of the daughter of my people. My eye trickleth down, and resteth not, without any intermission, till the LORD look down, and behold from heaven.

זאת אֲשִׁיב אֶל-לְבִי עַל-בֶּן אוֹחִיל : חֲסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא-
 תִּמְנֹנֵנִי כִי לֹא-בָלוּ רַחֲמָיו : חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אֲמוֹנָתָהּ :
 חֲלָקֵי יְהוָה אֲמַרְח נַפְשִׁי עַל-בֶּן אוֹחִיל לוֹ : טוֹב יְהוָה
 לִקְוֹ לַנֶּפֶשׁ תִּדְרָשְׁנֵנוּ : טוֹב וַיְחִילוּ וְרוּמָם לַתְּשׁוּעַת יְהוָה :
 טוֹב לַנֶּבֶר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו : יֵשֶׁב בְּדַר וַיִּדָּם כִּי
 נָטַל עָלָיו : יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיהוֹ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה : יִתֵּן לַמִּכְבָּהוּ
 לְחֵי יִשְׁבַּע בְּחֶרֶף : כִּי לֹא יִנָּח לְעוֹלָם אֲדָנִי : כִּי אִם-
 הוֹנֵחַ וְרַחֵם כָּל־חֲסָדָיו : כִּי לֹא עֵנָה מַלְבוֹ וַיִּגַּח בְּגִי-
 אִישׁ : לִדְבַא תַּחַת רַגְלָיו כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ : לַהֲטוֹת
 מִשְׁפַּט-נֶבֶר נִגַּד פָּנָי עֲלִיוֹן : לְעֵת אֲדָם בְּרִיבוֹ אֲדָנִי
 לֹא רָאָה : מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדָנִי לֹא צָנָה : מִפִּי עֲלִיוֹן
 לֹא רַצָּא הִרְעוֹת וְהַטּוֹב : מַה-יִתְּאוּנוֹן אֲדָם חֵי נֶבֶר עַל-
 חֲטָאָו : נַחֲפָשָׁה דְרַכֵּינוּ וְנַחֲקָרָה וְנִשׁוּבָה עַד-יְהוָה :
 נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל-בָּפִים אֶל-אֵל בְּשָׁמַיִם : נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ
 וּמָרִינוּ אִתָּהּ לֹא סָלַחְתָּ : סִפּוֹתֶיהָ בְּאֶף וַתִּרְדָּפֵנוּ הִרְגָתָּ
 לֹא חֲמַלְתָּ : סִכַּת בַּעֲנוֹן לָךְ מַעֲבוֹר תִּפְלָה : סַחִי וּמָאוֹם
 תִּשְׁיִמְנוּ בִקְרִב הָעַמִּים : פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיהֶם כָּל-אֲיָבֵינוּ :
 פָּחַד וּפְחַת הָיָה לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁבֵּר : פִּלְגֵי-מַיִם תִּבְרַר
 עֵינַי עַל-שֹׁבֵר בַּת-עַמִּי : עֵינַי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין
 הַפְּנוֹת : עַד-יִשְׁקַף וַיִּרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם : עֵינַי עוֹלָלָה
 לַנֶּפֶשׁ מִכָּל בְּנוֹת עִירֵי : צוֹר צְרוּנִי כַּצְּפוֹר אֲיָבֵי חָנָם :

My eye affecteth my soul because of all the daughters of my city. Those who are my enemies, without a cause have chased me about like a bird. They have shut up in the dungeon my life, and have cast stones upon me. Waters streamed over my head; I said, I am cut off. I called on thy name, O LORD, out of the dungeon of the lowest depth. Thou didst hear my voice: hide not thy ear to give me enlargement at my cry. Thou wast ever near on the day that I called on thee: thou saidst, Fear not. Thou didst plead, O Lord, the causes of my soul; thou didst (before this) redeem my life. Thou hast (now) seen O LORD, the wrong I suffer; judge thou my cause.—Thou hast seen all their vengeance, all their plans against me. Thou hast heard their reviling, O LORD, all their plans against me, The speeches of those that rise up against me, and their device against me all the day. Oh look upon their sitting down, and their rising up: I am their (jeering) song. Render unto them a recompence, O LORD, according to the work of their hands. Give them confusion of heart, thy curse be upon them. Pursue them in anger and destroy from under the heavens of the LORD.

IV.

Oh how is the gold become dim! how is the most fine gold changed! how are the stones of the sanctuary poured out at the corners of every street. The precious sons of Zion, valued equal to pure gold, how are they now esteemed as earthen pitchers, the work of the hands of the potter! Even wild beasts offer the breast they give suck to their young ones: the daughter of my people is become cruel, like the ostriches in the wilderness. The tongue of the suckling cleaveth to its palate by reason of thirst: babes ask for bread, there is not to break it for them. Those that used to eat dainty food are desolate in the streets: they that were reared up on scarlet now embrace dunghills. For greater is the iniquity of the daughter of my people than the sin of Sodom, that was overthrown as it were in a moment, and no human hands were laid on her. Her crowned princes were purer than snow, they were whiter than milk, they were more brilliant in body than pearls, more than the sapphire, their countenance: darker than

צָמְתוּ בְבוֹר חַיִּי וַיְדוּ אֶבֶן בִּי : צָפוּ מַיִם עַל-רֹאשִׁי
 וְאָמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי : קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחְתִּיּוֹת :
 קוֹלִי שָׁמַעַת אֶל-תַּעֲלָם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעַתִּי : קָרַבְתָּ
 בְּיוֹם אֶקְרָאָךָ אָמַרְתָּ אֶל-תִּירָא : רַבַּת אָרְגִי רִיבִי נִפְשִׁי
 וְאַלְתָּ חַיִּי : רָאִיתָה יְהוָה עֲנֵתְתִי שִׁפְטָה מִשִּׁפְטֵי :
 רָאִיתָה כָּל-נִקְמָתָם כָּל-מַחְשַׁבְתָּם לִי : שָׁמַעַת חֲרַפְתָּם
 יְהוָה כָּל-מַחְשַׁבְתָּם עָלַי : שִׁפְתֵי קַמִּי וְהַגִּינוּם עָלַי כָּל-
 הַיּוֹם : שִׁבְתָּם וְקִיַּמְתָּם הִבִּיטָה אָנֹכִי מִנְּגִינָתָם : תָּשִׁיב
 לָהֶם גְּמוּל יְהוָה כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם : יִתֶּן לָהֶם מִגְנַת-
 לֵב תִּאֲלַתְךָ לָהֶם : תִּרְדֹּף בְּאֶף וְתִשְׁמִדֵם מִתַּחַת שָׁמַי
 יְהוָה :

אֵיכָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנָא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֵנָה אֲבָנֵי-
 קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל-חוּצוֹת : בְּגֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים
 כַּפְּזוּ אֵיכָה נִחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי-חֶרֶשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר : גַּם-
 תִּנְיָן חֲלָצוּ שָׂדֵה הַנִּיקוּ גּוֹרִיהֶן בַּתַּעֲמִי לְאֶבֶזר בִּי עֵנִים
 בַּמְדָּבָר : דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל-חִכּוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים
 שָׁאֲלוּ לֶחֶם פִּרְשׁ אֵין לָהֶם : הָאֲכָלִים לְמַעַד נִיִּים נִשְׁמָו
 בְּחוּצוֹת הָאֲמָנִים עָלַי תוֹלַע חִבְקוֹ אֲשַׁפְּתוֹת : וַיִּגְדַּל
 עֵוֹן בַּתַּעֲמִי מַחֲטָאת סָדָם הַהַפּוּכָה כְּמוֹ-רִנֵּעַ וְלֹא-
 חָלוּ בָּהּ יְדַיִם : זָכוּ נְזִירֵיהֶּ מִשְׁלַג צָחוּ מִחֶלֶב אֲדָמָו עֵצִם
 מִפְּנִינִים סָפִיר גִּזְרָתָם : חִשֵּׁךְ מִשְׁחֹר תִּאֲרָם לֹא נִכְרוּ

black is now their visage; they are not to be recognised in the streets; their skin is shrivelled fast upon their bones; it is dry, it is become like wood. Happier are those slain by the sword than those slain by hunger; for those poured forth their blood, being pierced through,—these perished without the fruits of the field. The hands of merciful women cooked their own children: they became their food in the downfall of the daughter of my people. The LORD hath let loose all his fury; he hath poured out the fierceness of his anger; he hath kindled a fire in Zion, which hath devoured her foundations. The kings of the earth, and all the inhabitants of the world, would not believe that an adversary or an enemy could ever enter within the gates of Jerusalem. (But it hath happened) because of the sins of her prophets, that had shed in the midst of her the blood of the righteous. They wandered about blindly in the streets, they became defiled with blood, so that men were not able to touch their garments. Depart, ye unclean, they called out unto them; depart, depart, touch not. So they flee away and also wander about; men say among the nations, They shall no more sojourn there. The anger of the LORD hath divided them; he will no more look at them: the faces of the priests they respected not, and the elders they spared not. Even now our eyes anxiously wait for our valueless help: in our waiting have we waited for a nation that cannot help. They hunt our steps, that we cannot walk in our streets: our end is near, our days are full; for our end is come. Swifter were our pursuers than the eagles of heaven: upon the mountains did they hotly follow us, in the wilderness did they lie in wait for us. The breath of our nostrils, the anointed of the LORD, was caught in their pits, he, of whom we said, Under his shadow shall we live among the nations. Be glad and rejoice, O daughter of Edom, that dwellest in the land of 'Uz: also unto thee the cup shall pass; thou wilt be drunken, and make thyself naked. Brought to an end is thy iniquity, O daughter of Zion; He will no more carry thee away into exile: He visiteth thy iniquity, O daughter of Edom; He will lay open thy sins.

V.

Remember, O LORD, what hath occurred to us; look down, and

בְּחוּצוֹת צַפֵּר עוֹרָם עַל-עַצְמָם יָבֵשׁ הָיָה כָּעֵץ : טוֹבִים
 הָיוּ חֲלִיל־חֶרֶב מִחֲלָלִי רָעַב שָׁהָם יָזְבוּ מִדַּקְרִים
 מִתְּנוּבוֹת שָׂרֵי : יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוּ יִלְדִיהֶן הֵי
 לָבְרוֹת לָמוֹ בְּשֶׁבֶר בַּת-עַמִּי : כֹּלָה יְהוָה אֶת-חַמְטוֹ
 שִׁפְךָ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיֵּצֵא-אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוֹדֶיהָ : לֹא
 הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי-אֲרָץ וְכֹל יֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי יָבֹא צָר וְאוֹיֵב
 בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם : מִחַטָּאת נְבִיאֶיהָ עוֹנוֹת כְּהִנְיָה
 הַשֹּׁפְכִים בְּקִרְבָּה דָם צַדִּיקִים : גָּעוּ עוֹרִים בְּחוּצוֹת
 נִגְאָלוּ בְּדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ יִגְעוּ בִלְבָשֵׁיהֶם : סוּרוּ טָמֵא
 בָּרְאוּ לָמוֹ סוּרוּ סוּרוּ אֶל-תִּגְעוּ כִּי נָצוּ גַם-גָּעוּ אָמְרוּ
 בְּנוֹיָם לֹא יוֹסִיפוּ לָנוּר : פָּנֵי יְהוָה חֲלַקְסָם לֹא יוֹסִיף
 לַהֲבִיטָם פָּנֵי כְהֵנִים לֹא נִשְׂאוּ זְקֵנִים לֹא חָנְנוּ : עוֹדִינָה
 תְּכַלִּינָה עֵינֵינוּ אֶל-עֲזֹרָתָנוּ הַכֹּל בְּצַפִּיתָנוּ צַפִּינוּ אֶל-גּוֹי
 לֹא יוֹשִׁיעַ : צָרוּ צָעֲדָנוּ מַלְכַת בְּרַחֲמֵינוּ קָרַב קִצְנוּ
 מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי-בָא קִצְנוּ : קָלִים הָיוּ רַדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם
 עַל-הַהָרִים דִּלְקָנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ : רוּחַ אַפִּינוּ
 מְשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַד בְּשִׁחִיתוֹתָם אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצִלוֹ נִחְיָה
 בְּנוֹיָם : שִׁישִׁי וְשִׁמְחֵי בַת-אֲדוֹם יוֹשְׁבֵתִי בְּאֲרָץ עוֹץ
 גַּם-עֲלֶיךָ תַעֲבֹר-כּוֹס תִּשְׁכַּרְוּ וַתִּתְעַרְוּ : תַּס-עוֹנֶךָ בַּת-
 צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לַהֲגִלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֶךָ בַּת-אֲדוֹם גִּלָּה
 עַל-חַטָּאתֶיךָ : זָכַר יְהוָה מִהֵתִיחָ לָנוּ הַבֵּיטָ

* כל קרי * וקנים קרי * עורנו קרי * יושנת קרי * הכיטה קרי

behold our disgrace. Our inheritance is turned over to strangers, our houses to aliens. Orphans are we become, and (we are) without a father, our mothers are like widows. Our water have we drunk for money; our wood cometh to us for a purchase price. Up to our necks are we pursued: we are fatigued, and no rest is allowed us. To Egypt do we stretch out our hand, to Asshur to be satisfied with bread. Our fathers have sinned, and are no more; but we have indeed to bear their iniquities. Servants rule over us: no one delivereth us out of their hand. At the peril of our life must we bring home our bread, because of the sword of the wilderness. Our skin gloweth like an oven, because of the heat of famine. Women have they ravished in Zion, virgins in the cities of Judah. Princes were hanged up by their hand; the faces of elders were not honoured. Young men they bore to the mill, and boys stumbled under the wood. Their elders have ceased from the gate, young men from their singing. Ceased hath the joy of our heart: our dance is changed into mourning. Fallen is the crown of our head: wo to us, for we have sinned. Because of this is our heart made sick; for these things are our eyes dimmed; because of the mount of Zion which is wasted, foxes walk about on it. O thou, LORD, will truly abide for ever, thy throne existeth throughout all generations. Wherefore wilt thou forget us for ever? wilt thou forsake us for so long a time? Cause us to return, O LORD, unto thee, and we will return; renew our days as of old. For wouldest thou entirely reject us, be wroth with us to the uttermost?

[Cause us to return, O LORD, unto thee, and we will return; renew our days as of old.]

Remember, O LORD! what hath come upon us; wo! Consider, and behold our reproach; wo! for that which hath come upon us. I will utter my complaint on this day every year, and my

וּרְאָה אֶת-חֲרָפְתָנוּ : נִחַלְתָנוּ נְהַפְכָה לְזָרִים בְּתֵינּוּ
 לְגִבְרִים : יְתוּמִים הָיִינוּ יָאֵן אָב אִמֹתֵינוּ כְּאִלְמָנוֹת :
 מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֵאוּ : עַל-צִוְאוֹרֵנוּ
 נִרְדַּפְנוּ יָגְעוּנוּ וְלֹא-הוֹנַח-לָנוּ : מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר
 לְשִׁבְעַת לֶחֶם : אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינָם אֲנַחְנוּ עֹונֹתֵיהֶם
 סָבְלָנוּ : עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ פָרַק אֵין מִיָּדָם : בְּנִפְשֵׁנוּ
 נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ
 מִפְּנֵי זֹלַעְפוֹת רָעַב : נָשִׁים בְּצִיּוֹ עָנוּ בַחֲלַת בְּעָרֵי
 יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פָנֵי זְקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ :
 בַּחֲוָרִים טָחוּן נָשְׂאוּ וּנְעָרִים בְּעֵץ כָּשְׁלוּ : זְקֵנִים מִשְׁעַר
 שָׁכְתוּ בַחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם : שָׁבַת מְשׁוֹשׁ לִבְנוּ נְהַפְךָ
 לְאֵבֶל מְחֹלְנוּ : נִפְלָה עֲטַרְת רֵאשֵׁנוּ אוֹיְנָא לָנוּ כִּי
 חָטְאוּנוּ : עַל-זֶה הָיָה דָוָה לִבְנוּ עַל-אֱלֹהִים חָשְׁבוּ עֵינֵינוּ :
 עַל הַר-צִיּוֹן שִׁשְׁמָם שׁוֹעֲלִים הַלְכוּ-בּוּ : אַתָּה יְהוָה
 לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֶאֱף לְדוֹר וָדוֹר : לִמָּחָה לְנִצְחָה תִשְׁכַּחְנוּ
 תַעֲזֹבְנוּ לְאָרֶץ יָמִים : הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבְךָ חֲדָשׁ
 יָמֵינוּ כְּקֶדֶם : כִּי אִם-מָאֵס מְאַסְתָנוּ קִצְפַת עָלֵינוּ עַד-
 מָאֵד :

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבְךָ חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם :
 זְכוֹר יְיָ מָה הָיָה לָנוּ אוֹיְנוּ הַבִּיטָה וּרְאָה אֶת חֲרָפְתָנוּ :
 אוֹיְנוּ מָה הָיָה לָנוּ : אֶקוּנֵן בְּכָל-שָׁנָה וְדַמְעָתִי אֶתְמִיד :

* ואין קרי * ואינם קרי * ואנחנו קרי * ונשובה קרי

tears shall flow continually; wo! I am come into deep waters, and my suffering is continually before me. *Wo! for that, &c.* My glory is cast away, and my light is darkened; wo! I am driven out from my dwelling; and lo! I am become the reproach of men, and despised of people. *Wo! for that, &c.* The Chitites have beat me down, uttered their reproach and their shouts at me; wo! and all those who look at me, laugh me to scorn. *Wo! for that, &c.* The children of the evil-doers encompass me like wolves; wo! many bulls encircled me and destroyed my sanctuary. *Wo! for that, &c.* They swept the mighty sanctuary, and I was driven from my resting place; wo! my strength is dried up like a potsherd; *Wo! for that, &c.* The strangers have destroyed me, and my soul hath been brought to the gates of death; wo! because thou hast shattered us to pieces in the dwelling of monsters, and covered us with the shadow of death. *Wo! for that, &c.* The enemies made me vile, and trod my virgins as in a wine-press; wo! my liver is poured upon the earth, and all my bones are disjoined. *Wo! for that, &c.* From hill to hill my enemies mocked them, wo! when they lamented and cried, Where are thy former tender kindnesses, O LORD! *Wo! for that, &c.*

Of you, O holy congregation, will I ask some questions, "*Why is this night so different from all other nights?*"—*Why, &c.* Wherefore do we eat on passover night unleavened bread and bitter herbs; whilst on this night we are sated with contempt and bitter woes? because of the slaughter of the pious ones and the children of the righteous; therefore will I with bitter weeping raise my voice like travailing women. *Why, &c.* Wherefore is on passover night the table set with joy; whilst through our iniquities we utter this night groans and sighs? alas! we have not found a resting-place for the sole of our foot; wo us! our misfortune hath come; therefore will I forget the joyous dance. *Why, &c.* Wherefore do we on passover night drink the cup of grace; whilst this night we read the book of Lamentations? how do I dwell in banishment, and am in the land of confusion! there-

אוי באתי במעמקי־מים • ומכאובי גנדי תמיד : אוי מה
נלה כבודי • ומאורי הועם : אוי דחפתי מזבולי • והגני
חרפת אדם וכוזי עם : אוי מה הלמוני בתיים • וחרפו
ושאגו למולי : אוי וכל־ראי • ילעינו לי : אוי מה זרע
מרעים • הקיפוני כזאבים : אוי חרבו מקדשי • וסבבוני
פרים רבים : אוי מה טאטו המקדש הפעוז • ונבשהתי
ממנוחי : אוי יבש כחרש כחי : אוי מה בלוני זרים • ונגעה
נפשי עד מות : אוי כי דביתנו במקום תנים • ותבס
עלינו בצלמות : אוי מה לנגלה שמוני • ודרכו בנתות
בתולותי : אוי לארץ נשפה כבדי • והחפררו כל־
עצמותי : אוי מה מהר אל נבעה • התעללו כם שוטני :
אוי נאקו וצעקו • אייה חסדיה הראשנים : אוי מה

קינה

אליכם עדה קדושה • אשאל מכם שאלות • מה־
נשתנה חלילך • חזח מכל־חלילות : מה מדוע בליל
פסח • אוכלים מצות ומררים • עתה הלילה הזה •
שבענו בוז ומררים • על הרג הכשרים • ועל זרע ישראל •
על בן בכי תמרורים • אשאל קולי בחולות : מה מדוע
בליל פסח • שלחן ערוך בשמחה • עתה בעונותינו •
בליל זה קול אנחה • אהה כי לא מצינו • לכף רגלנו
מנוחה • אוי כי באה צרה • על בן אשכח מחולות :
מה מדוע בליל פסח • שותים בוסות בכרכה • עתה

fore will I awaken for all this the voice of complaint: *Why, &c.* Wherefore do we on passover night always read the history of our departure from Egypt; whilst on this night we speak of weeping, bitterness, and destruction? wo! that I sojourn in Meshch, and that the time of visitation hath come! wo! for the delightful city and the houses of prayer, that are lost. *Why, &c.* Wherefore do we every passover night read entire the psalms of praise; whilst we on this night lament, mourn, and wail? because of our iniquities we can no more pray as we ought; for the house of the sanctuary hath been profaned, and our temples have been laid waste. *Why, &c.* Wherefore do we on passover night say in our song, "Pour out thy wrath," whilst we on this night have drunk wormwood, bitterness and gall? wo! that we miss our joy, because the ways of Zion mourn! *Why, &c.* [Be comforted in your banishment, ye children dwelling in Zion! I will raise you from your low estate; I will restore the service of Zion; I will build up the glorious dwelling, then shall ye be glad amidst rejoicing. *I will build, &c.*]

Raise up thy exalted right hand, O LORD! have also mercy on her who now beareth thy wrath; and let it be said to the needy and grieved, O thou! who art now afflicted, tossed with tempest—thou shalt yet be comforted." Arise, and lay bare thy arm, reveal also the period of thy salvation, and let it be said to the lamb that is now dumb, *O thou! who art, &c.* Raise up thy right hand, O Most High! and build in mercy the city of Zion; and let it also be said to the nation poor and needy, "Surely the LORD hath comforted Zion." Raise up thy right hand, O God! and redeem Israel in mercy; let it also be said to the poor who prayeth to thee, "And the redeemer shall come to Zion."

Then say "But thou art holy," &c.; page 78.

It is as well to remark here, that the greater part of the lamentations are arranged in this manner: they first contain the expression of sorrow which the Israelites feel for the many evils which have overtaken them; and at the conclusion are one or two stanzas, which, as it were, are the answer of the Holy Spirit, assuring them of salvation, and comforting them in their mourning. This arrangement will appear from this lament; and for the better understanding of the service, all such stanzas will be enclosed in brackets.

אֲנַחְנוּ בְּלֵיל זֶה • נִקְרָא מְנַלַת אֵיכָה • אֵיכָה בְּנָלוֹת
 יִשְׁבְּתִי • וּבֹאֲתִי אֶרְצֵי סְבוּכָה • לִכֵּן אָנִי עַל כָּכָה • אֲעוֹרֵר
 קוֹל יְלָלוֹת: מִה מְדוּעַ בְּלֵיל פֶּסַח • קוֹרִין תְּמִיד הַגְּדָה •
 עֲתָה נֹאמֵר בְּלֵיל זֶה • כִּי תִמְרוֹר וּקְפָדָה • אֲוִיָּה כִי
 גָרַתִּי מִשֶּׁשׁ • וּבָא עֵת פְּקוּדָה • אוֹי עַל קִרְיָה חֲמוּדָה •
 וְעַל בְּתֵי תְּפִלוֹת: מִה מְדוּעַ בְּלֵיל פֶּסַח • נִגְמוֹר תְּמִיד
 הַהֵלֵל • עֲתָה אֲנַחְנוּ בְּלֵיל זֶה • נְהִי מְסַפֵּר וַיֵּלֵל • כִי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ • עֲתָה לֹא נוּכַל לְהִתְפַּלֵּל • כִי בֵית מִקְדָּשׁ
 כִּתְּחַלֵּל • וְגַם חָרְבוּ הַיְּכָלוֹת: מִה מְדוּעַ בְּלֵיל פֶּסַח •
 אֲוֹמְרִים שְׂפוּךְ בְּזִמְרָה • עֲתָה בְּלֵיל זֶה שְׂרָתֵנוּ לְעַן
 רוּשׁ וּמְרָה • אוֹי כִי שִׂמְחָה נִעְדְּרָה • דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבָלוֹת:
 מִה (הַתְּנַחְמוּ בְּנָלוֹת • בָּנִים יוֹשְׁבִים בְּצִיּוֹן • אֲרוֹמְמֵכֶם
 מִשְׁפָּלוֹת • אֲכִין עֲבֹדַת צִיּוֹן • אֲבַגְּהָ גוֹה אֶפְרַיִם • אֲז
 תִּשְׁמַחוּ בְּגִילוֹת: אֲבַגְּהָ)

עוֹדֶה־נָא יְמִינְךָ רַחֵם • וּלְזַעֲמוֹהָ קְרֵא רַחֲמָה • וַיֹּאמֶר
 לְדַלָּה עֲגוּמָה • עֲנִיָּה סְעָרָה גַחֲמָה: עוֹדֶה־נָא חֲשׂוּף
 זְרוּעֶךָ • וְנִלְהֶינָא קִץ יִשְׁעֶךָ • וַיֹּאמֶר לִשָּׁה גַאֲלָמָה •
 עֲנִיָּה סְעָרָה גַחֲמָה: עוֹדֶה־נָא יְמִינְךָ עֲלִיּוֹן • וּבְנֵה
 בְּרַחֲמִים עִיר צִיּוֹן • וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל וְאֲבִיוֹן • כִי נַחֵם
 צִיּוֹן: עוֹדֶה־נָא יְמִינְךָ הָאֵל • וּפְדָה בְּרַחֲמִים יִשְׂרָאֵל •
 וַיֹּאמֶר לְדַל הַשְּׂאֵל • וּבָא לְצִיּוֹן נוֹאֵל:

And even if it be the conclusion of the Sabbath, Psalm xci. is not said.

Read.—May the name of the great Sovereign be exalted and sanctified; for he will in the future time renew the world, revive the dead, restore the temple, save the living, rebuild the city of Jerusalem, destroy utterly the worship of idols from the earth, and restore the precious worship of Heaven to its former glory, splendour, and effectiveness; in your life-time and in your days, and in the life-time of the whole house of Israel, speedily, and in a short time; and say ye, Amen.

Cong.—May his great name be blessed and glorified for ever and ever. *Read.*—May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, honoured, and most excellently adored; blessed is he, far exceeding all blessings, hymns, praises, and benedictions that are repeated throughout the world; and say ye, Amen.

May the sword, famine, death, and evil occurrences for ever be removed from us, from you, and all his people Israel; and say ye, Amen.

May the fulness of peace from heaven, with life, plenty, salvation, consolation, deliverance, health, redemption, pardon, expiation, enlargement, and freedom, be granted unto us, and to all his people Israel; and say ye, Amen.

May he who maketh peace in his high heavens, through his infinite mercy, bestow peace on us, and all Israel; and say ye, Amen.

The Reader then proclaims:

Brethren of the house of Israel, it is owing to our iniquities and the iniquities of our fathers, that we number this day one thousand seven hundred and seventy¹ years since the destruction

¹ For the year 5598.

ואם חל במוצאי שבת אין אומרים ויהי נעם:

יתגדל ויתקדש שמה רבא • דהוא עתיד לחדקא
 גלמא • ולאחאה מתיא ולשכללא היכלא • ולמפרק
 חייא • ולמבגא קרתא דירושלם • ולמעקר פולחנא
 דאליליא מארעא • ולאחאבא פולחנא יקרא דשמיא •
 להדרה • וזיוה • ויקרה: בחייכון וביומיכון ובחיי דכל-
 בית ישראל • בעגלא ובזמן קריב • ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך • לעלם לעלמי עלמיא
 יתברך: וישתבח • ויתפאר • ויתרום • ויתנשא •
 ויתחדד • ויתעלה • ויתהלל • שמה דקודשא בריך
 הוא: לעילא מן כל-ברכתא • שירתא • תשבחתא •
 ונחמתא דאמירן בעלמא • ואמרו אמן:

תתכלי חרבא • וכפנא • ומותנא • ומרעין בישין • יערי
 מנגא • ומנכון • ומעל עמה ישראל • ואמרו אמן:
 יהא שלמא רבא מן שמיא • חיים • ושבע • וישועה •
 ונחמה • ושיבא • ורפואה • ונאלה • וסליחה • וכפרה •
 ורוח • והצלחה • לנו • ולכל-עמו ישראל • ואמרו אמן:
 עשה שלום בקרובי • הוא ברחמי • עשה שלום
 עלינו • ועל כל-ישראל • ואמרו אמן:

ואחר כן יריו הש"ן

אחינו בית ישראל בעונותינו ועונות אבותינו אנו
 מונים היום אלה ושבע מאות ושבעים* שנה מעת
 * לשנת תקצ"ח:

of our sanctuary and the burning of our temple. Therefore doth Zion weep in bitterness, and Jerusalem uttereth her plaintive voice. My heart, my heart is pained for those who perished in them; my bowels, my bowels yearn for those that were slain in them; and we in our bitter captivity have felt that the joy of our heart hath ceased, and that our dance hath been changed to mourning, because the crown of our head hath fallen. Wo us that we have sinned!

For the sake of my temple, and for the glory of Zion, the renowned city, will I weep day and night. *And for the glory, &c.* The enemy hath made my glorious house desolate; he hath driven me into different countries; for which I will continually weep with loud lamentations. *And for the glory, &c.* I will continually weep for the two destructions of the delightful land, and the city of Jerusalem, and for her people which have gone into captivity. *And for the glory, &c.* Mourn thou, O Law, for thy glory is profaned; thy crown is fallen since the day that thy house was made desolate; take up a lamentation for Aholibah and Aholah. *And for thy glory, &c.*

שָׁחַרְבָה מִקֶּדְשֵׁנוּ וּנְשַׁרְפָה הַיְכָלֵנוּ • עַל בֶּן צִיּוֹן בְּמִדְרַר
תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ • לְבִי לְבִי עַל חֲלִילֵיהֶם • מֵעַי
מֵעַי עַל הַרוּגֵיהֶם • וְאַנְחֵנוּ בְּגִלוֹתֵנוּ הַמָּרָה שָׁבַת מְשׁוּשׁ
לִבֵּנוּ • נִהַפֵּךְ לְאֶבֶל מְחֹלְלֵנוּ • נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ •
אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ :

עַל הַיְכָלֵי אֲבָכָה יוֹמָם וּלְיַלְלָהּ • וּלְתַפְאֵרַת צִיּוֹן עִיר
הַהֶלְלָה : וּלְתַפְאֵרַת בַּיִת תַּפְאֵרְתִּי שֵׁם אוֹיֵב לְשִׁמָּה •
הוֹשִׁיבֵנִי בְיַדֵי נְבוֹזַת וְשִׁמָּה • עַל זֹאת אֲבָכָה תְּמִיד
בְּקוֹל יִלְלָה : וּלְתַפְאֵרַת בְּכִי תְּמִיד עַל חֲרָבֵן פְּעֻמִּים • אֶרְצָן
צְבִי הָעִיר יְרוּשָׁלַם • וְעַל עֲמָה אֲשֶׁר הִלֵּךְ בְּנוֹלָה :
וּלְתַפְאֵרַת סִפְרֵי תוֹרָה כִּי חֲלָלָה תַּפְאֵרְתֶּךָ • נִפְלָ גִזְרֶךָ
מִיּוֹם שָׁחַרְבַּת בֵּיתֶךָ • וְשָׂאִי קִינָה עַל אֲהֵלִיבָה וְאֲהֵלָה :
וּלְתַפְאֵרַת